

Zie <http://weblogs.nrc.nl/expertdiscussies/is-er-een-overdreven-roep-om-regels-en-controle-na-incidenten/#comments>

zaterdag 15 mei 2010 door [NRC Handelsblad](#)

Is er een overdreven roep om regels en controle na incidenten?

Bewoners in een verpleeghuis

lopen salmonellavergiftiging op na het eten van kippensoep bij de lunch. Kan gebeuren, schrijft bijzonder hoogleraar sociale politieke aspecten van de verzorgingsstaat en overlegeconomie Margo Trappenburg vandaag in *NRC Handelsblad*. Maar de verantwoordelijke politici worden door de oppositie en door journalisten op het matje geroepen en beloven nieuwe regels, strengere controle en dat ze er alles aan zullen doen om herhaling te voorkomen. Voor insiders: de risico-regel-reflex.

Niet echt verstandig, zegt Trappenburg. Er kunnen hierna namelijk twee dingen gebeuren. 1. Er vindt desondanks een nieuw incident plaats, wat leidt tot een roep om nóg striktere handhaving. 2. Er vindt geen nieuw incident plaats en dan gaan burgers en journalisten klagen over verstikkende regelgeving.

Maar wat dan? Je zou de burger meer eigen verantwoordelijkheid kunnen geven, aldus Trappenburg. Maar het is de vraag of de overheid dat echt wil. Je mag bijvoorbeeld wel zelf een ziektekostenverzekering kiezen. Maar als je zelf besluit om je tienerdochter niet te laten inenten tegen baarmoederhalskanker, is dat weer niet de bedoeling.

Eigenlijk is de beste oplossing: bezint eer gij begint, en denk heel goed na voor je ergens nieuw beleid op loslaat. Aan iedere beleidswijziging zijn namelijk voor- en nadelen verbonden en ook die nadelen moeten worden belicht. Wat zal het gevolg zijn van strengere hygiëne-eisen in zorginstellingen? De kans dat bewoners besmet raken met een bacterie wordt kleiner. Dat is een voordeel. Maar wat zijn de nadelen? Zal op grote schaal worden gekozen voor

gevriesdroogd eten uit pakjes? Zullen bewoners nog mogen helpen in de keuken als zij dat leuk vinden? Nieuw beleid invoeren of strenger handhaven kost ook bijna altijd geld en leidt dus tot lastenverzwaring, meent Trappenburg.

Rustig nadenken na een incident komt over als niet stoer of spectaculair. Maar toch biedt juist dat de meeste kans om iets aan de risico-regel-reflex te veranderen.

Wat vindt u? Ontstaat er na incidenten een overdreven roep om meer controle en regels? Waar ziet u dat terug? En is het simpele credo van Trappenburg, bezint eer ge begint, een goede remedie?

Dit bericht heeft 25 reacties op "Is er een overdreven roep om regels en controle na incidenten?"

1. *Robert Strand* zegt:

zaterdag 15 mei 2010, 08:49 uur

Dit verschijnsel heet ook wel incidentpolitiek: Politici laten zich uit electoraal belang opjuttten door de waan van de dag en menen luttele momenten na een incident al te weten welke maatregel noodzakelijk is om het betreffende incident in de toekomst te voorkomen. Dat is evenwel niet alleen een uiting van goedkoop winstbejag maar ook uiterst ongelooftwaardig. De vraag 'hoe en waarom' wordt in het eerste de beste interview van journalisten al door de microfoon gejaagd en zowel politieke als ambtelijke gezagsdragers is dan kennelijk ingepeperd nooit te zeggen 'ik weet het (nog) niet'. Want het volk wil een oplossing en wee je gebeente als je die behoefte al niet direct na het incident bevredigd. Het antwoord is dus ja: na incidenten is er een overdreven roep om meer controle en regels. Het eenvoudige doch meest gerechtvaardigde antwoord: de kwestie wordt diepgaand onderzocht, wordt onverbiddelijk als een doofpot-poging terzijde geschoven. Oorzaak is zonder enige twijfel dat onderzoeken in het verleden ook daadwerkelijk als doofpot misbruikt. Toch is degelijk onderzoek de beste remedie. Om dat mogelijk te maken, moeten we vooral als samenleving geduld oefenen.

Conclusie: na een incident kunnen we beter kiezen voor een degelijk proces dan voor een snelle oplossing. Aan het eind van dat proces kun je de samenleving een stuk beter bedienen.

2. *Reinier Bakels* zegt:

zaterdag 15 mei 2010, 10:01 uur

Politici hebben de natuurlijke neiging om te pleiten voor strenge maatregelen na elk incident. Aan de ene kant kunnen ze niet riskeren dat er opnieuw een soortgelijk incident optreedt, en hun het verwijt treft onvoldoende daadkrachtig te zijn opgetreden, aan de andere gaat zulk "ferm" optreden doorgaans niet ten koste van de staatskas. Iedere econoom weet dat kosten iets anders zijn dan gelduitgaven – maar politici worden niet gestraft voor de "negatieve externaliteiten" van hun beleid. Bijvoorbeeld door de kosten die het bedrijfsleven moet maken om aan regels te voldoen. En door de kosten die (vlieg)reizigers moeten betalen voor almaar meer controleapparatuur. Ik denk trouwens dat de lervanviers van zulke apparatuur, en bijvoorbeeld ook de producenten van de huidige high-tech paspoorten, dit schouwspel handenwringend gadeslaan, en zo nodig best nog wat extra olie op het vuur gooien.

"Mevrouw de minister, vindt u deze peperdure tolpoortjes overbodig? Dan zullen wij eens een gesprekje hebben met uw politieke tegenstanders".

Wat doen we hieraan? het lijkt me allereerst een elementair educatieprobleem: het besef moet erin geramd worden dat maatregelen heel kostbaar kunnen zijn zonder dat de overheid er ook maar een cent voor hoeft uit te geven.

3. *jn de graaff* zegt:
zaterdag 15 mei 2010, 12:48 uur

Het is terecht wel vaker genoteerd al ook in dit forum dat de media een grote rol hebben in het bewaken van de rust. Dat gebeurt ook incidenteel wel maar nog minder wordt het opgemerkt.

In een informatiemaatschappij is de kwaliteit van de informatie naar inhoud en vorm van groot belang. Want als eenmaal de kudde op drift is is er voor rust geen plaats meer hoezeer die rust dan op de plaats zou zijn.

Ik heb tijdens mijn studie wel wat gehad aan het beslismodel van prof. Lukkes. Daarin stonden een aantal beslist welkome regels die als kapstok kunnen dienen voor het nemen van beslissingen. Het waren op zich heel logische punten, dingen die we allemaal wel zouden kunnen bedenken, maar de kunst is natuurlijk ze dan ook toe te passen als we door emotie danwel door andere vormen van drukking gegrepen worden. Dan is iets externs zeer welkom. Beveel ik bij deze aan zeker bij alle mediamensen. En dan natuurlijk niet om daar bestuurders mee om de oren te slaan maar voor zichzelf. De journalist als journaal, de bewaker van de democratie, moet natuurlijk niet meer dan een incident te wezen. De journalist is geen kamerlid en het zou nog flauwer zijn dan het paard achter de wagen spannen want de media zijn voor veel kamerleden en andere bestuurders primair een bron van informatie. En als men, om maar één voorbeeld te noemen, hoewel het in de meeste gevallen goed gaat, het volk eenzijdig voorlicht met berichten over het feitelijk relatief geringe aantal recidivisten uit het TBS programma en dus niet evenwichtig signaleert, zou men tenslotte wensen dat zulk berichtgeven een incident ware, maar wat nu zo een beetje schering en inslag lijkt te wezen.

Er zijn vast veel meer modellen voor decisionmaking dan het hier genoemde. Juist dan welkom wanneer we extreem gevoelig zijn voor de risico reflex. Je er in verdiepen hoort ook toe aan het verantwoordelijkheidsbesef.

4. *Frank Lenssen* zegt:
zaterdag 15 mei 2010, 12:49 uur

Nederland is in het eerste decennium van 2010 verliefd op incidenten, manisch verliefd. Net zoals het dol is op 'evenementen'. Henk Hofland heeft hierover al vaak, en zeer treffend, geschreven.

Het lijkt een heel brede aandoening, omdat ze alle gebieden van het dagelijks (en nachtelijke...) leven bestrijkt. Er is in feite maar 1 ding waar de Nederlander bang voor is: de saaiheid van alle dag.

We rennen van politieke affaire naar politieke affaire, en van sportevenement naar sportevenement. Het hijgen is aldoor hoorbaar, slechts afwezig als de alcoholische kater uitgeslagen wordt.

De impact van al die gebeurtenissen is immens, maar van zeer korte duur. In die zin lijkt onze manische verliefdheid erg op een verslaving. Met de bijbehorende amnesie. Weet iemand nog welk team de EK-finale voetbal van 1992 won? En waarom dat zo een bijzondere triomf was? Ja, je kan wel gaan Googlen, uiteraard, maar het nieuwe toptoernooi in Zuid-Afrika staat toch al voor de deur? Geen ouwe meuk, alsjeblieft!

Volgens mij is deze hysterische gemoedstoestand ook van toepassing op de vraag die Margo Trappenburg opwerpt.

Als bestaande regelgeving goed wordt toegepast, dan zullen incidenten en misstanden tot een minimum beperkt blijven. Het is helemaal niet nodig om dan de 'verantwoordelijken tot de orde te roepen', liefst met een ontslagje of twee, en nieuwe, nog hardere regelgeving. Helaas werken 'de media' niet mee. Dat hebben we gezien inzake de Mexicaanse griep, de Q-koorts, en, heel tragisch, bij de berichtgeving over de vliegcrash bij Tripoli.

Je zou wensen dat een oproep tot kalmte en bezinning resultaat zou hebben. Maar als alle gezagsdragers om het hardst tot kalmte zouden gaan manen, dan is het resultaat tamelijk voorspelbaar.

5. *Liudger Silva* zegt:
zaterdag 15 mei 2010, 14:15 uur

In uitzendingen als Kassa, Radar of Paul en Witteman worden steeds misstanden of incidenten als bovenstaande aan de orde gesteld. Ook wordt steevast aan de uitgenodigde politici gevraagd: "En wat gaat U hieraan doen?"

Ik zie het al voor me: zullen ze ooit gaan antwoorden, dat ze niets gaan doen? Dit ontkent enkele karakteristieken van onze huidige maatschappij.

1 Pech en ongeluk moet weg

2 Politici gebruiken elke mogelijkheid op presence op de televisie.

3 Ze willen daadkrachtig overkomen en zullen dus altijd "iets willen gaan doen".

Zo zullen -mede door goedbedoelende TV programma's- steeds meer regels komen en er steeds meer roep om deregulering ontstaan.

Maar bij deregulering bestaat er een paradox. In ons land gaan we voor deregulering een aparte procedure met eigen regelgeving instellen: deregulering heeft zo in Nederland een averechts effect: De enige politicus, die ik dat ooit heb horen uitspreken was Pim Fortuyn. Toen hem werd gevraagd hoe hij wilde regelen, dat er minder regelgeving zou komen was zijn antwoord, dat hij dat niet ging regelen, maar enkel regels zou gaan schrappen.

Ik vrees dus, dat "bezint eer ge begint" in Nederland geen kans maakt, zolang extroverte -goed op TV overkomende en daadkrachtige- politici de dienst uitmaken. Voor bezinning heb je andere politici nodig: maar die komen "saai" en niet zo daadkrachtig over.

6. *wm ulijn* zegt:
zaterdag 15 mei 2010, 16:30 uur

"En is het simpele credo van Trappenburg, bezint eer ge begint, een goede remedie?"

Een remedie? Reflexie is voor beleidmakers een must, een sine qua non. De huidige - trouwens al sinds twee drie decennia al - beleidmanagers hebben kennis en dus het vermogen daarop te reflecteren, vervangen door domme daadkracht.

Eerst doen ze raak - denk aan het ontdemocratiseren van ons bestel door kip-zonder-kop-privatiseringen - en dan kunnen ze alleen maar nóg meer doen.

Geen kwestie van nadenken en overwegen. Voor kippen zonder kop kakelen ze toch voor tien, conclusie: de meesten zwammen uit hun kippennek. Het treurige

resultaat is er dan ook naar. Wat doen ze vervolgens? Marketing, reclame en spin. Kortom: ze zijn en blijven hopeloos.

7. *anna aarts* zegt:

[zaterdag 15 mei 2010, 22:03 uur](#)

Vergelijkbaar zijn duizenden liters smerige olie die de oceaan instromen dichtbij een uiterst kwetsbaar natuurgebied in de USA. Slechts ná dit soort niet te stuiten zelfs enorme rampen komt:

"... en beloven nieuwe regels, strengere controle en dat ze er alles aan zullen doen om herhaling te voorkomen. Voor insiders: de risico-regel-reflex."

Bepaalde rampen kunnen slechts voorkomen worden door 'stoppen ermee!' Anderen kunnen niet vermeden worden, w.o. kippesoep die niet alleen salmonellavergiftiging kan veroorzaken in bejaardenhuizen – maar thuis, in hotels .....

Uiteindelijk veiliger 'de kip' te vermijden en pillen te eten met kippesmaak.

Ik eet geen kip meer omdat 'free range biologisch', voormalig de gewone boerenkip (!) te duur is en moeilijk verkrijgbaar. Jammer want ik ben dol op kip en kippesoep, maar a) bio-industrie kippen hebben een vieze bij smaak en b) ben tegen alle bio-industrie.

8. *P Oomen* zegt:

[zondag 16 mei 2010, 01:33 uur](#)

Ik wil hier maar 1 ding over kwijt. Ik stoor mij enorm aan personen die na een incident direct roepen om meer regels en controle. Meestal zijn dit kleine groepjes of gaat het om 1 persoon. Dat betekent dus dat alle andere personen het of: 1. wel goed vinden gaan, 2. het wel best vinden, 3. niet de moeite nemen om te klagen, uit welke uiterlijke gedraging: passief blijven, mag worden afgeleid dat ze het ook wel best vinden; zwijgen is instemmen, en in dit soort gevallen: instemmen met de huidige gang van zaken.

Koppen van kranten zouden dus vaker moeten luiden: Alle personen, Behalve mevrouw X Van der Y vinden de regelgeving betreffende ..... Goed functioneren.

ipv

de koppen waarna je denkt dat de hele wereld de betreffende regelgeving slecht vind.

Media zou ook wel iets objectiever mogen.

9. *Veronica Cramer* zegt:

[zondag 16 mei 2010, 05:45 uur](#)

De roep om regels na incidenten komt meestal uit de politieke sfeer. Dat moet namelijk zoden aan de dijk zetten.

Ik moet de eerste politicus nog zien die na een salmonellavergiftiging zich gaat begeven onder de betrokkenen, vanaf hen die de regels behoren toe te passen en degenen die de "racekak" krijgen als het

foutloopt.

Met het credo van Trappenburg: bezint voor U begint, is niks fout. Voor wie geldt dit eigenlijk?

Voor de wetgevers of voor degenen die moeten bezinnen wat er aan mensen wordt gevoerd die aan hun beoordelingsvermogen zijn toevertrouwd.

10. *Johan van Schaik* zegt:
zondag 16 mei 2010, 08:58 uur

Het is goed op deze wijze te weten te komen dat het – dank zij kennelijk goed functionerende regelgeving – inmiddels zo is dat ook mensen in een verpleeghuis soep bij de lunch kunnen krijgen. Een studie naar hetgeen daar voor nodig is, ook aan regelgeving, is beslist interessanter dan de melding dat ergens, op een dag, de kippensoep bedorven bleek.

Maar goed – Omdat het kennelijk boeiend is: Gisteren bleek er een beetje schimmel op mijn kaas te zitten, en ik ben vergeten bij mijn bureau aan te bellen om dat te melden. Dus bij deze langs deze weg dan maar. Dan komt het ook nog in de krant.

11. *Jitso Keizer* zegt:
zondag 16 mei 2010, 13:23 uur

Nederland heeft momenteel een soort politieke gevangene in de persoon van de man die met teveel drank in het lijf op de Dam schreeuwde. Volgens getuigen ontstond er pas onrust toen een meisje ging gillen. Het lijkt dat 4 en 5 mei misbruikt werden om Trix Amsberg en de piramidale maatschappij te promoten. Als baas van de Brandweer zorgde Ascher niet voor afdoende veiligheid en als hoofd van de politie liet hij een vermeend minder mens opsluiten. C M T Eradus, chef van de belangrijke, toonaangevende Amsterdamse rechtbank laat het allemaal toe en moet daarom uit haar functie gezet worden. Want het is volstrekt onacceptabel om zomaar van vrijheid te beroven en de politie of een Officier van Justitie te laten oordelen. Nota bene was er geen enkele kans op herhaling van het schreeuwen tenzij pas over een jaar. Het gebeuren indiceert een afglijden naar fascisme, een toestand waarin een kleine machtige categorie de dienst uitmaakt en daarbij handelt naar "eigen recht". Art 1 der Verklaring van de rechten van de mens, bevestigd, ondertekend met het Internationale Verdrag op Burgerrechten, wordt al tijden in een gemene coalitie onder tafel geschoven om een bovenlaag aan onevenredig veel macht en hierdoor ook geld te helpen. Zodoende staat Nederland laag op de lijst van vrije democratische landen en men moet helaas verwachten dat er nog meer "regels" en controle zullen komen om de piramidale structuur te bevestigen en uit te bouwen. Natuurlijk hoort Amnesty International gewaarschuwd te worden over de NL politieke gevangene, ook al zullen Ascher en co beweren dat hier gewoon een misdadiger bezig was, precies zoals gebruikelijk in politiestaten. Heeft men op 9 juni voldoende mogelijkheid om de trend naar strenge handhaving, vaak uitmondend in onderdrukking, om te buigen? In de nederlandse Oudheid zorgden de gezamenlijke stamgenoten voor orde en werd de jeugd hiertoe onderwezen en opgeleid. Die kant moeten we weer op en dan kan de politie behalve de specialistische recherche verdwijnen. Evenals de ambtenaren omdat het mogelijk is ieder een deel van het overheidswerk te laten doen en daarvoor beloning te geven. Je moet onderhand partijprogramma's lezen om straks verantwoord te gaan stemmen. Mag daar dan een beloning van honderd euro contant tegenover staan? Op genoemd lijstje staat Nederland ondermeer laag doordat er geen referenda

zijn en dat nog extra omdat de parlementariërs die een ton per jaar ontvangen eigenlijk de minima niet goed vertegenwoordigen (kunnen/willen). Rutte, Cohen, Balkenende, het zijn piramidalen en boven blijven drijven vergt politie, geholpen door oranjeklanten. De Coco's (voorzitters van collectief, cooperatief tewerk gaan met primair natuurlijk de referenda welke ongetwijfeld nivellerend effect hebben) zouden zich kunnen verenigen in een Sociale Unie met als programmapunten het wegsturen van de Amsbergjes, opheffing van de aftrek pensioenpremie en hypotheekrente, zodat de staatsschuld verdwijnt en onmiddellijk de gelijkelijk verdelende AOW met honderden euros omhoog kan. Alsook het minimumloon, want dat art 1 heeft materiele componenten zoals recht op een eigen plek om te wonen of te verblijven zonder dat anderen tegen je wil er munt uit slaan. Het is "bewezen" dat in een meer egalitaire samenleving de drang naar misdaad om zich te verrijken kleiner wordt en bijgevolg zal er minder "regelgeving en handhaving" nodig zijn.

12. *anna aarts* zegt:
[zondag 16 mei 2010, 13:30 uur](#)

@ Johan van Schaik

Ik eet het liefst Franse kaas die zelfstandig naar mij toeloopt.

13. *Harrie Vrijmans* zegt:
[zondag 16 mei 2010, 15:51 uur](#)

Jitso Keizer (@11),

Goed gezien!

Een heel opvallende karakteristiek van fascisme is ook de voortdurende – gemanipuleerde!- publieke onrust en de onophoudelijke drang (dwang) om alles maar "in beweging" te houden.

Mensen wordt zo nooit eens de kans gegeven om rustig na te denken en de "samen"leving als geheel komt al helemaal niet toe aan verdiepende reflectie.

Alles "moet" voortdurend veranderen en dat veranderen lijkt een doel op zichzelf...

...Terwijl wijsheid en gezond verstand voortdurend zeggen dat zaken die hun degelijkheid ruimschoots hebben bewezen, gewoon zo kunnen blijven als ze zijn, zeker indachtig de oude wijsheid dat je "het kind niet met het badwater weg moet gooien".

Maar ja, in een rustige en nogal eens verwijlende wereld kunnen al die "hoogopgeleide" managerstypen weinig of geen emplooi meer vinden... Overigens zijn zij slechts kritiekloze dienaren van een in heel veel opzichten verwerpelijke sociaal-economische (wan)orde.

Harrie V.

14. *e.starink* zegt:
[zondag 16 mei 2010, 16:28 uur](#)

@ 12 *anna aarts* zegt: zondag 16 mei 2010, 13:30 uur:
Ik zou die op uw afkomende Franse kaas eerst fouilleren: hij kan zo maar een mes bij zich dragen!

15. *jaco smit* zegt:
[zondag 16 mei 2010, 20:57 uur](#)

Gelukkig dat de burger voortdurend klaagt en de pers misstanden of ongelukken breed uit meet.

Als dat niet zo zou zijn dan zou de aandacht van de overheid op den duur verslappen en fatalistisch worden.

Ook moet de overheid zich niet laten weerhouden om maatregelen te nemen die de veiligheid bevorderen, vooral particuliere werkgevers lichten nog al een de hand met veiligheidsmaatregelen in bedrijven die te veel geld kosten en waar de werknemer niets van durft te zeggen omdat hij anders zijn baan kan verliezen. We kennen in onze naaste omgeving genoeg voorbeelden daarvan.

Van de andere kant moet de overheid zich ook niet al te veel aantrekken van het gekanker van de burger.

Ik herinner me nog hoe automobilisten te hoop liepen tegen de autogordel en de maximumsnelheid in de bebouwde kom.

Dank zij die maatregelen en anderen is het aantal doden en gewonden in het verkeer in 40 jaar wel met een factor 3 afgenomen.

Dat er toch nog hardrijders klagen over snelheidsbeperkingen heeft gewoon te maken met gebrekkig inzicht en zelfoverschatting.

Lekker blijven klagen dus dat houdt de overheid wakker en de burger alert.

16. *erik de Ruijter* zegt:
[maandag 17 mei 2010, 08:41 uur](#)

Er is na incidenten een overdreven roep om regels, of actie, vanuit de behoefte aan veiligheid en zekerheid. De politiek beseft dit al lang en organiseert zelf incidenten, vaak valse vlag operaties, teneinde de bevolking te manipuleren. Ik denk hierbij aan de Reichstag brand en natuurlijk ook aan 9/11.

17. *Frank Lenssen* zegt:
[maandag 17 mei 2010, 09:02 uur](#)

Hoewel ik niet helemaal met Jitso Keizer kan meegaan (#11), roert hij gevoelige zaken aan. De man die op 4 mei voor consternatie zorgde is geestelijk in de war. Daarom is het immoreel om hem zo lang gevangen te houden. Jan Blokker heeft hier in zijn column zeer behartigenswaardige woorden aan gewijd, het is onnodig die te herhalen – de teneur van zijn stuk hierover gaat de humor en de ironie in elk geval verre te boven.

Ander geval: Balkenende werd 'gechanteerd' door een vrouw die ook geestelijke problemen heeft. In plaats van een passende vorm van verzorging en behandeling werd zij onevenredig lang opgesloten. De hand van de demissionaire premier reikt ver, en dat zullen zijn onderdanen verdorie weten ook!

(Balkenende heeft in deze zin al meer rare akkefietjes qua machtsmisbruik op zijn naam staan – kennelijk weet hij niet goed wat democratie en proportionaliteit inhoudt.)

En inderdaad: deze willekeur ziet men toch vooral in totalitaire regimes. Die houdt namelijk de angst er goed in. Gaat mijn mobieltje volgend jaar op 4 mei onverhoopt af, door een technisch mankement? En denkt dan mijn buurman bij de herdenking dat het om een ontstekingsmechanisme gaat?

Ai. Half jaar cel. Zo niet langer. 'Arme ik, pech gehad.'

18. *A. Oppenheim* zegt:

maandag 17 mei 2010, 09:11 uur

De meeste regels dienen een goed doel. Het echte probleem is de handhaving. Het zou me niet verbazen als minstens driekwart van de regels niet wordt gehandhaafd, of gecontroleerd op naleving. De conclusie zou dan ook kunnen zijn dat burgers de regelgevers niet serieus nemen en dat ook de regelgevers zich zelf niet serieus nemen.

19. *C Wildschut* zegt:

maandag 17 mei 2010, 10:06 uur

De overdreven roep om regels is toch een open deur? Natuurlijk is die roep overdreven. Regels stel je om structurele problemen te voorkomen, incidenten hou je en laten zich door regels niet vangen. Het probleem is dat de overheid het niet aandurft om dat aan de burger te vertellen. Risico's en zich verwezenlijkende gevaren zijn inherent aan het leven. Sommige risico's kunnen verkleind worden (niet geëlimineerd, al roept de bringer van de oplossing van wel) maar daar hangt een prijskaartje aan. Het zou in de democratische samenleving eerlijk zijn om de kosten-baten afweging openlijk te durven maken. Dodenherdenking zonder publiek = heel veilig. Maar de kosten liggen mij dan te hoog, doe mij maar wat risico. (Hypothetisch: 50 verkeersdoden minder door minder bomen langs de weg? – misschien moeten mensen dan zelf voorzigtiger worden en niet te hard rijden.)

20. *Marcel Geutjes* zegt:

maandag 17 mei 2010, 10:42 uur

Ik ben zelf "slachtoffer" van dit soort incidentpolitiek en de sensatiezucht van de media, aangaande buitenlandse partners. Het resultaat is hiervan geweest; 4 jaar effectieve verbanning uit eigen land. 9 maanden gedwongen scheiding in eerste levensjaar van mijn eerste kind. 450.000,- euro inkomstenverlies en kosten, over 7 jaar. De carrière verwoest van mijn academisch geschoolde buitenlandse partner. En geen advocaat kan/wil me hiermee helpen. Artikel 1 van de grondwet en de Europese Rechten Van de Mens worden aan de overheidslaars gelapt. Humanrights watchdogs kijken met een scheef oog naar Nederland en het Europese hof heeft al schoon genoeg van Nederland en heeft beslist dat Nederlanders de hoge raad al mogen overslaan omdat het rechtstelsel, meer neigt de politiek gelijk te geven. Na 8 jaar stress en ellende zijn we nu gedwongen Nederland weer te verlaten om een toekomst te kunnen opbouwen.

21. *Maria Pekelharing* zegt:

maandag 17 mei 2010, 12:20 uur

20-Marcel Geutjes—U lijkt me -op basis van hetgeen u vermeldt- typisch een voorbeeld van hoe de goeden onder de kwaden moeten lijden oftewel hoe het kind met het badwater wordt weggegooid. Ons land heeft massa's kansarmen geïmporteerd, en de daarmee samenhangende problemen krijgt u feitelijk op uw bord, in de vorm van steeds strengere regelgeving. Verwacht echter niet te veel solidariteit -ook niet op dit forum-, want dat is juist voorbehouden aan de groepen die het niet verdienen. Intriest dat u dit moet overkomen, maar wel tekenend voor de glijdende schaal waarop we ons bevinden. Misschien doet u er

juist verstandig aan elders een toekomst op te bouwen, want ik vermoed dat uiteindelijk meer vluchtelingen dit land verlaten dan dat er instromen. Nederland is al hard op weg een ontwikkelingsland te worden, maar jezelf ontwikkelen kun je beter elders doen. Sterkte en succes toegewenst!

22. *Hanneke van der Meer* zegt:
[maandag 17 mei 2010, 13:57 uur](#)

Frank Lenssen – Dus wanneer je geestelijk in de war bent, kun je je alles permitteren?
Hij was plotseling op 4 mei om 20.00u geestelijk in de war en misschien die persoon die hem belde ook? Niet te bewijzen, maar wel erg toevallig allemaal.

23. *O. Wesselink* zegt:
[maandag 17 mei 2010, 16:45 uur](#)

Deze incidenten en de roep om meer regels wordt ook maximaal uitgebuit en gevoed door onze vierde macht.
Deze, door niemand gekozen en door niemand gecontroleerde, macht ziet in meer regeltjes een uitgelezen mogelijkheid om haar eigen positie te verstevigen. Dat dit ten koste gaat van de burger doet niet ter zake. Ze zijn namelijk allang vergeten dat zij er zouden moeten zijn voor de burger, inmiddels denkt de vierde macht dat de burger er is voor hen.

24. *JGaertner* zegt:
[maandag 17 mei 2010, 20:03 uur](#)

NRC Handelsblad Dolkomisch dat stukje. Bewoners mogen allang niet meer helpen in de keuken vanwege de hygiëneregels, HCPP regels. Bewoners die aardappels schillen enzo is therapeutisch gedoe. Deze aardappels mogen niet gebruikt worden in de keuken en worden weggegooid. Goedemorgen!
En overal wordt wel eens mindere kwaliteit geleverd. Pech. Ik hoop dat de kok een andere kippenvleesleverancier heeft gevonden of anders de soep wat langer doorkookt. Ik vind het al mooi dat de kok voor dat rotbudget soep weet te toveren.

25. *Maria Pekelharing* zegt:
[maandag 17 mei 2010, 21:27 uur](#)

De polderlandse soort wordt steeds weerlozer gemaakt, dat proces is al sinds de jaren zestig gaande. Voor ieder probleem is inmiddels wel een loket, bevolkt door een peloton gehersenspoelde uitvreter. Ieder pijntje wordt een lijdensweg, ieder zuchtje wind een storm, en alle zaaiers mogen oogsten, vooral uit de staatsruif. Kuilen kun je in je leven niet voorkomen, en praktisch is de beste leermeester. Gewoon erin donderen, en uit jezelf weer opkrabbelen is stukken effectiever dan al dat gladstrijken. Ja maar, zult u zeggen, dat kan niet iedereen... Klopt, maar je moet ze dan ook pas de hand reiken als ze alle mogelijkheden om er zelf uit te komen naar vermogen hebben uitgeprobeerd, en daar zijn we doorgaans veel te vroeg mee, want de toko moet draaiende worden gehouden. Waar we kunnen leren hoe het wel moet? In ontwikkelingslanden, want daar moeten ze wel!